

Sygn. akt I C 838/16

WYROK CZĘŚCIOWY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Jasiński

Protokolant: Szymon Cieszyński

po rozpoznaniu w dniu 4 stycznia 2019 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)G. z siedzibą w G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S., Przedsiębiorstwu (...) Ltd.” Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

z udziałem interwenienta ubocznego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T.

o zapłatę

I. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz Politechniki G. z siedzibą w G. kwotę 20 661,63 zł (dwadzieścia tysięcy sześćset sześćdziesiąt jeden złotych sześćdziesiąt trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od 24 października 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz Politechniki G. z siedzibą w G. kwotę 7 161,77 zł (siedem tysięcy sto sześćdziesiąt jeden złotych siedemdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zastrzega, że odpowiedzialność określona w punktach I i II ma charakter in solidum z odpowiedzialnością pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Ltd. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K., w stosunku do której ogłoszono upadłość.

Sygn. akt I C 838/16

UZASADNIENIE

Pozwem z 1 czerwca 2016 r. powódka Politechnika G. z siedzibą w G. domagała się zasądzenia in solidum od (...) Spółki Akcyjnej w S. (dalej także jako: (...), „pozwana ad 1”) oraz Przedsiębiorstwa (...) Ltd Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. (dalej także jako: (...), „pozwana ad 2”) kwoty 20.661,63 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie: od pozwanej ad 1 – od dnia 24 października 2015 r. do dnia zapłaty, a od pozwanej ad 2 – od dnia 17 maja 2016 r. do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu powódka wskazała, że w dniu 3 lipca 2015 r. pozwana ad 2, w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, przy skrzyżowaniu ulic (...) w G., wykonywała prace ziemne związane z budową gazociągu. Podczas wykonywania prac został uszkodzony rurociąg telekomunikacyjny powódki i znajdujący się

wewnątrz niego kabel światłowodowy, czego konsekwencją było uszkodzenie światłowodów, którymi przesyłany jest sygnał internetowy i przerwa w dostępie tego sygnału. Dłuższa przerwa (ponad 4 godziny) w dostępie sygnału wiąże się z roszczeniami wielu użytkowników sieci w stosunku do powódki, m. in. o zapłatę kary umownej. Dlatego też powódka podjęła niezwłoczne działania mające na celu jak najszybsze przywrócenie funkcjonowania sieci informatycznej, zlecając wykonanie naprawy awaryjnej podmiotowi zewnętrznemu, który za wykonanie tej usługi wystawił fakturę na kwotę 25.885,83 zł. Pismem z dnia 15 września 2016 r. powódka zwróciła się o zwrot przedmiotowej kwoty do spółki (...), która zgłosiła szkodę do swojego ubezpieczyciela – (...) decyzją z dnia 23 października 2015 r. przyznała powódce odszkodowanie w kwocie 4.313,26 zł (należne odszkodowanie w wysokości 3.813,26 zł, franszyza redukcyjna 500 zł). Powódka odwołała się od tej decyzji. Odwołanie zostało częściowo uwzględnione przez pozwaną ad 1, która decyzją z dnia 21 kwietnia 2016 r. przyznała powódce ostatecznie kwotę 5.724,20 zł (z uwagi na wspomnianą franszyzę redukcyjną na rachunek powódki przelano kwotę 5.224,20 zł). Powódka, pismem z dnia 30 marca 2016 r., wezwała pozwaną ad 2 do zapłaty pozostałej kwoty, lub podjęcia mediacji, jednak bezskutecznie.

W odpowiedzi na pozew, pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej ad 1 kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana wskazała, iż nie neguje swojej odpowiedzialności co do zasady, zakwestionowała jednak powództwo co do wysokości. Podniosła, że szkodę zgłoszono dopiero po upływie dłuższego czasu – we wrześniu 2015 r., a to na powódce spoczywał obowiązek zabezpieczenia dowodów niezbędnych do określenia rozmiarów szkody i wysokości kosztów prac naprawczych. Pozwana zakwestionowała kosztorys powódki jako zawyżony, zaprzeczając, by wskazane przez powódkę koszty naprawy była niezbędne do poniesienia ponad kwotę zweryfikowaną przez ubezpieczyciela. Zakwestionowała także fakt zapłacenia przez powódkę należności wynikającej z faktury VAT.

W odpowiedzi na pozew, pozwana Przedsiębiorstwo (...) Ltd Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej ad 2 kosztów procesu według norm przepisanych. Wniosła także o przypozwanie (...) Oddział w G..

Pozwana wskazała, że roboty budowlane wykonywała na podstawie umowy zawartej z (...) Oddział w G.. Inwestor przekazał pozwanej ad 2 plac budowy w dniu 28 maja 2015 r. i w protokole wyraźnie stwierdzono, że uzbrojenie podziemne jest zgodne z przekazanym wykonawcy projektem. W dokumentacji nie było natomiast naniesionego opisanego w pozwie kabla światłowodowego, spółki (...) nie poinformowano także o możliwości wystąpienia w rejonie robót innej instalacji podziemnej. Pozwana ad 2 postępowała zgodnie z obowiązującymi przepisami i nie ponosi odpowiedzialności w związku z zaistniałą szkodą.

Interwencję uboczną po stronie pozwanej zgłosiła (...) sp. z o. o. w W. (obecnie z siedzibą w T.), wskazując, iż przystąpienie do sprawy w charakterze interwenienta podyktowane jest okolicznością, że w przypadku przegrania procesu przez pozwaną ad 2, może ona wystąpić z roszczeniem regresowym przeciwko (...) Spółce (...).

Opozycję przeciwko interwencji ubocznej zgłosiła powódka, którą to opozycję oddalono postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2017 r.

Postanowieniem z dnia 25 maja 2017 r. postępowanie w stosunku do pozwanej ad 2 zostało zawieszona na podstawie art 174 § 1 pkt 4 k.p.c. – w związku z ogłoszeniem jej upadłości postanowieniem (...)z dnia 17 maja 2017 r. (VII GU 81/17).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Centrum (...) stanowi jednostkę organizacyjną Politechniki G. z siedzibą w G., do której zadań należy obsługa środowiska naukowo-badawczego w zakresie dostępu do krajowej i światowej sieci informatycznej, serwisów informacyjnych i baz danych oraz udostępnianie poprzez sieć mocy obliczeniowych serwerów wraz z oprogramowaniem użytkowym. W celu realizacji tych zadań, w okresie od 2011 do 2013 roku został wybudowany

odcinek kanalizacji telekomunikacyjnej podziemnej w relacji ul. (...)/R. w G.. W skład rurociągu telekomunikacyjnego będącego własnością (...), wchodzi m. in. kable światłowodowe, przebiegające m. in. przy skrzyżowaniu ulic (...) w G..

dowód: okoliczności bezsporne, a ponadto: umowa z 30. 08. 2011 r. – k. 12-15, przyjęcie środka trwałego z 18. 04. 2013 r. – k. 16, protokół odbiorczy z 5. 04. 2013 r. – k. 17, arkusz 7 pomiaru wykonawczego – k. 18, zeznania świadka K. S. – k. 226 (protokół elektroniczny).

Przedsiębiorstwo (...) Ltd Sp. z o. o. w K. zawało z (...) sp. z o. o. w W. (obecnie z siedzibą w T.), którą reprezentował Oddział w G., umowę, na mocy której zobowiązało się do wybudowania gazociągu wraz z przyłączem gazu w G., przy ul. (...). Inwestor przekazał spółce (...) plac budowy w dniu 28 maja 2015 r. W protokole przekazania stwierdzono m. in., że uzbrojenie podziemne jest zgodne z projektem. W dniu 3 lipca 2015 r., w trakcie prowadzonych przez G. przy skrzyżowaniu ulic (...) w G. prac ziemnych związanych z budową gazociągu, został uszkodzony rurociąg telekomunikacyjny powódki i znajdujący się wewnątrz niego kabel światłowodowy, czego konsekwencją było uszkodzenie światłowodów, którymi przesyłany jest sygnał internetowy i przerwę w dostępie tego sygnału.

dowód: okoliczności bezsporne, a ponadto: protokół przekazania placu budowy – k. 159-160, oświadczenie sprawcy – k. 23, dokumentacja fotograficzna – k. 24-27, opis szkody – k. 158, zeznania świadka J. W. – k. 169 (protokół elektroniczny), zeznania świadków K. S. i M. W. – k. 226 (protokół elektroniczny), zeznania świadka W. O. – k. 323-324.

Miejsce uszkodzenia kabla znajdowało się w pobliżu teletechnicznej studni kablowej, co powinno zasugerować firmie wykonującej gazociąg, iż w pobliżu znajduje się rurociąg teletechniczny.

dowód: zeznania świadka J. W. – k. 169 (protokół elektroniczny).

Politechnika G. – (...) podjęła niezwłoczne działania mające na celu jak najszybsze przywrócenie funkcjonowania sieci informatycznej, zlecając wykonanie naprawy awaryjnej podmiotowi zewnętrznemu – A. W., prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...), który wykonał naprawę zgodnie ze sporządzonym kosztorysem. Za wykonanie tej usługi wystawił w dniu 14 września 2015 r. fakturę VAT nr (...), na kwotę 25.885,83 zł brutto, z terminem płatności do 28 września 2015 r., którą to kwotę (...) G. mu zapłaciła.

dowód: dokumentacja fotograficzna – k. 24-27, kosztorys – k. 28-31, protokół odbiorczy – k. 32, faktura VAT – k. 33, oświadczenie wykonawcy – k. 53-54, dokumentacja powykonawcza – k. 55-96, potwierdzenie wykonania przelewu – k. 163, zeznania świadka J. W. – k. 169 (protokół elektroniczny), zeznania świadka K. S. – k. 226 (protokół elektroniczny)

W dniu 15 września 2015 r. (...) G. refakturowała powyższą należność na spółkę (...) (faktura VAT nr (...)). Pismem z dnia 15 września 2016 r. powódka zwróciła się też o zwrot kosztów naprawy światłowodu do spółki (...), która zgłosiła szkodę do swojego ubezpieczyciela – (...) decyzją z dnia 23 października 2015 r. przyznała powódce odszkodowanie w kwocie 4.313,26 zł (należne odszkodowanie w wysokości 3.813,26 zł, franszyza redukcyjna 500 zł). (...) G. odwołała się od tej decyzji. Odwołanie zostało częściowo uwzględnione przez (...) która decyzją z dnia 21 kwietnia 2016 r. przyznała powódce ostatecznie kwotę 5.724,20 zł (z uwagi na wspomnianą franszyzę redukcyjną na rachunek powódki przelano kwotę 5.224,20 zł). Powódka, pismem z dnia 4 maja 2016 r. (nadanym w dniu 6 maja 2016 r.), wezwała pozwaną ad 2 do zapłaty pozostałej kwoty (20.661,63 zł), lub podjęcia mediacji, jednak bezskutecznie.

dowód: okoliczności bezsporne, a ponadto: pismo z 15. 09. 2015 r. – k. 34, faktura VAT – k. 35, korespondencja (w tym elektroniczna) między powódką a pozwaną ad 1 – k. 43-52, 137-140, pismo powódki do G. wraz z dowodem nadania i wydrukiem z systemu poczty – k. 98-100.

W wyniku prowadzonych przez G. prac budowlanych związanych z budową gazociągu nastąpiło uszkodzenie rurociągu kablowego światłowodowego – rozszczelnienie rur oraz ich zabrudzenie, a także przerwanie kabla światłowodowego typu (...) W celu przeprowadzenia naprawy zastosowano jedną z dwóch możliwych metod, tj. wykorzystano zapas

kabla znajdującego się w studni telekomunikacyjnej, wyciągnięto go (800 mb.), oczyszczono z zabrudzeń, zaciągnięto do rurociągu poprzez wdmuchanie i wykonano złącze przelotowe w następnej studni. Prace związane z usunięciem awarii zostały wykonane bardzo sprawnie i prawidłowo, bez zbędnej zwłoki i umożliwiły szybkie uruchomienie transmisji na wymienionym kablu. Przedstawiony przez powódkę kosztorys odzwierciedla zakres wykonanych prac, został wykonany zgodnie z obowiązującymi normami i nie jest zawyżony. Wycenę prac przy budowie lub naprawie światłowodów wykonuje się na podstawie norm (...) (które opracowane zostały dla potrzeb budowy światłowodów).

dowód: opinia biegłego w zakresie budownictwa telekomunikacyjnego – k. 381-385, opinia uzupełniająca – k. 420-421.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż zgodnie z treścią art. 317 § 1 k.p.c., Sąd może wydać wyrok częściowy, jeżeli nadaje się do rozstrzygnięcia tylko część żądania lub niektóre z żądań pozwu; to samo dotyczy powództwa wzajemnego. Jak trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 14 maja 1992 r. (I ACr 227/92) Sąd Apelacyjny w Katowicach, warunkiem wydania wyroku częściowego jest ustalenie, że jedno z tych roszczeń wcześniej dojrzało do rozstrzygnięcia oraz, że zachodzi konieczność łącznego rozpoznania tych powództw. Niewątpliwie sytuacja taka ma miejsce w sprawie niniejszej, bowiem na skutek ogłoszenia upadłości pozwanej ad 2 i w związku z faktem, iż (...) G. zgłosiła w postępowaniu upadłościowym objętą pozwem wierzytelność, która została uznana na zatwierdzonej przez Sędzię-komisarza liście wierzytelności, na chwilę obecną nie można w stosunku do pozwanej ad 2 powództwa rozstrzygnąć, a z uwagi na treść art. 145 prawa upadłościowego postępowanie nie może być obecnie podjęte także z udziałem syndyka. Tymczasem powództwo w stosunku do pozwanej ad 1 niewątpliwie można rozstrzygnąć już na obecnym etapie, co więcej rozstrzygnięcie w stosunku do tej pozwanej nie budzi najmniejszych wątpliwości Sądu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaofiarowanych przez strony dowodów w postaci wyżej wymienionych dokumentów, których autentyczność nie była w toku procesu kwestionowana, nie budziła również wątpliwości Sądu, a także zeznań świadków, które Sąd uznał w całości za wiarygodne, jako że były ze sobą spójne, tworzyły logiczną całość, znajdowały też potwierdzenie w pozostałym materiale zgromadzonym w aktach sprawy. Niemniej jednak, odnośnie zeznań I. G., A. S. i J. P. Sąd – nie odmawiając im waloru wiarygodności – nie wziął ich ostatecznie pod uwagę, gdyż ich treść niewiele wniosła do sprawy i była bez znaczenia w kontekście rozstrzygnięcia.

Sąd oparł się także na opinii biegłego w zakresie budownictwa telekomunikacyjnego D. D.. Opinia ta została sporządzona przez osobę o odpowiednich kwalifikacjach, w sposób zrozumiały, jednoznaczny i pełny, a wskazane w niej wnioski w sposób logiczny wyprowadzono z poczynionych ustaleń. Pozwana ad 1 wniosła wprawdzie zastrzeżenia do przedmiotowej opinii, zarzucając biegłemu, iż biegły niewłaściwie ocenił prawidłowość przedłożonego przez powódkę kosztorysu, który nie opierał się na normach(...) W ocenie Sądu biegły w sposób całkowicie wyczerpujący odniósł się do tego zarzutu w opinii uzupełniającej, gdzie wskazał, że wycenę prac przy budowie lub naprawie światłowodów wykonuje się na podstawie norm (...), a nie (...).

Sąd pominął natomiast – jako spóźnione – dowody w postaci oświadczenia geodety o wybudowaniu sieci gazowej zgodnie z projektem budowy oraz dwoma arkuszami pomiaru powykonawczego sieci gazowej (mapami), złożone przez interwenienta ubocznego na rozprawie w dniu 4 stycznia 2019 r. Należy podkreślić, że interwencja zgłoszona była ponad 2 lata wcześniej (21 września 2016 r.), wspomniane dokumenty zaś opatrzone datą 26 sierpnia 2015 r., tak więc brak było przeszkód, by przedłożyć je do akt sprawy już na etapie zgłaszania interwencji, zwłaszcza że interwenient uboczny jest podmiotem profesjonalnie zajmującym się swoją działalnością, a stanowisko stron, w tym pozwanej ad 2, podnoszącej okoliczności, których owe dokumenty dotyczą, było mu od samego początku wiadome. Przeprowadzenie tych dowodów spowodowałoby także znaczne przedłużenie postępowania, bowiem do ich odczytania i oceny niezbędne są wiadomości specjalne, którymi Sąd nie dysponuje – w związku z czym zachodziłaby konieczność dopuszczenia dowodu z opinii biegłego.

Z tych samych względów Sąd oddalił też, złożony na tej samej rozprawie, wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego w zakresie geodezji na okoliczność oceny przedmiotowych map.

Należy podkreślić też, iż ustalony powyżej stan faktyczny stanowił w dużej mierze okoliczności bezsporne. Przed wszystkim pozwana ad 1 przyznała swoją odpowiedzialność co do zasady, co znalazło także potwierdzenie w fakcie, iż już na etapie przedsądowym wypłaciła powódce odszkodowanie w bezspornej wysokości. Odpowiedzialność ta wynikała z przepisu art. 822 k.c., zgodnie z którym w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. W przypadku umowy odpowiedzialności cywilnej, odpowiedzialność za szkodę zakładu ubezpieczeń jest pochodną odpowiedzialności samego sprawcy szkody. Jego odpowiedzialność za szkodę wynika zaś z art. 415 k.c., zgodnie z którym kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Przesłankami odpowiedzialności deliktowej są powstanie szkody, zdarzenie, z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy – czyli czyn niedozwolony oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy owym zdarzeniem a szkodą.

Przy czym artykuł 415 k.c. opiera zasadę odpowiedzialności na winie sprawcy szkody. Oznacza to, że za szkodę odpowiada osoba, której zawinione zachowanie jest źródłem powstania szkody.

Niezależnie od faktu niekwestionowania przez pozwaną ad 1 swojej odpowiedzialności co do zasady, należy też wskazać, że w niniejszej sprawie nie została wykazana okoliczność dotycząca błędów w dokumentacji projektowej, na którą powoływała się pozwana ad 2, a którą na ostatniej rozprawie podniósł także interwenient uboczny. Ciężar wykazania tej okoliczności spoczywał – w myśl regulacji wynikającej z przepisów art. 6 k.c. i 232 k.p.c. – na stronie pozwanej. Tymczasem zaoferowane dotychczas dowody okazały się w tej kwestii zdaniem Sądu dalece niewystarczające – wprawdzie o brakach w dokumentacji wspominali niektórzy świadkowie, jednak jedyne dowody, które być może pozwoliłyby tę kwestię jednoznacznie przesądzić, zostały – jak wspomniano wyżej pominięte z uwagi na zgłoszenie ich z opóźnieniem. W tym miejscu należałoby wskazać, że nawet gdyby fakt ten znalazł potwierdzenie w materiale dowodowym, to w ocenie Sądu sam w sobie nie oznaczałby jeszcze wyłączenia odpowiedzialności pozwanej ad 2, a co za tym idzie – również pozwanej ad 1. Należałoby bowiem ustalić, kto odpowiada za owe błędy, a także czy pozwana ad 2, pomimo przekazania jej błędnej dokumentacji, nie mogła poznać informacji o istnieniu infrastruktury telekomunikacyjnej w miejscu prowadzenia robót z innych źródeł. O tym, że taką możliwość miała, wspominał choćby świadek J. W., który zeznał, że miejsce uszkodzenia kabla znajdowało się w pobliżu teletechnicznej studni kablowej, co powinno zasugerować firmie wykonującej gazociąg, iż w pobliżu znajduje się rurociąg teletechniczny.

Reasumując Sąd uznał za ewidentną odpowiedzialność pozwanej za szkodę powódki. Tym samym kluczową dla rozstrzygnięcia sprawy była kwestia wysokości przysługującego powódce odszkodowania.

Zgodnie z art. 361 § 1 i 2 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, w sposób stanowczy stwierdzić należy, iż pozwana (...) nie zaspokoila w pełni roszczenia powódki, bowiem przeprowadzony dowód z opinii biegłego wykazał ponad wszelką wątpliwość, że przedstawiony przez powódkę kosztorys odzwierciedla zakres wykonanych prac, został wykonany zgodnie z obowiązującymi normami i nie jest zawyżony, zwłaszcza uwzględniając fakt, że naprawa miała charakter awaryjny.

Pozwana ad 1 zakwestionowała wprawdzie także fakt zapłacenia przez powódkę należności wynikającej z faktury VAT, jednak Sąd uznał ten zarzut za gołosłowny i wynikający jedynie z przyjętej taktyki procesowej. Należy wskazać, że (...) na etapie postępowania likwidacyjnego nie zgłaszała wątpliwości co do tej okoliczności, a wypłacając powódce

odszkodowanie (choć w zaniżonej wysokości), pośrednio sama przyznała, że koszt wykonania naprawy został przez nią rzeczywiście poniesiony. Co istotniejsze jednak, powódka, przedkładając potwierdzenie wykonania przelewu na kwotę 25.885,83 zł, wykazała, iż rzeczywiście koszt ten poniosła.

Tym samym powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu, o czym Sąd orzekł w punkcie pierwszym wyroku, przyjmując jako podstawę zasądzenia kwoty głównej przepis art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 415 k.c.

Podstawę prawną zasądzenia odsetek ustawowych stanowi art. 481 § 1 i 2 k.c. Mając na uwadze, iż decyzją z dnia 23 października 2015 r. (...) przyznała powódce pierwszą transzę odszkodowania, uznać należy, iż w tej dacie znane już były wszystkie okoliczności umożliwiające ustalenie odpowiedzialności ubezpieczyciela za szkodę. Tym samym odsetki należą się powódce od dnia następnego, tj. od dnia 24 października 2015 r., przy czym Sąd – mając na uwadze zmianę brzmienia art. 481 k.c. od 1 stycznia 2016 r. – dokonał rozróżnienia na odsetki ustawowe należne do dnia 31 grudnia 2015 r. i należne po tej dacie odsetki ustawowe za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł, na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. zd. 1, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu uznając, że powódka wygrała sprawę w całości w stosunku do pozwanej ad 1, wobec czego należało zasądzić od tej pozwanej na rzecz powódki kwotę 7.161,77 zł, na którą składa się opłata sądowa od pozwu (1.034 zł), wykorzystana zaliczka na poczet wynagrodzenie biegłego (1.327,77 zł), a także koszty zastępstwa procesowego w kwocie 4.800 zł – ustalone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804) – w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia pozwu (zgodnie z § 21 ww. rozporządzenia).

W punkcie III wyroku, mając na uwadze, że na chwilę obecną nieznane są perspektywy zaspokojenia roszczenia powódki od pozwanej ad 2 w toku postępowania upadłościowego, Sąd zastrzegł, iż odpowiedzialność pozwanej ad 1 ma charakter in solidum z odpowiedzialnością pozwanej ad 2.

Sygn. akt I C 838/16

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...)E. (...) (...) Spółki (...);

3. (...)

(...)